

นางสาวจินตนันท์ หีบเพชร. (2567). การศึกษาความสามารถในการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมเพลง.

## บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมเพลง และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเพลง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบสติปัญญามาตรฐาน กำลังศึกษาอยู่ในห้องเรียนฝึกทักษะอาชีพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2567 จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) โดยใช้กิจกรรมเพลง และแบบประเมินความสามารถในการพูด ใช้เวลาในการทดลอง 12 สัปดาห์สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวม 60 ครั้ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงอยู่ในระดับดี
2. ความสามารถในการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมเพลง